Laodicean Times

லவோதிக்கேயன் டைம்ஸ்

1916 - 1879 ரீ - பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்

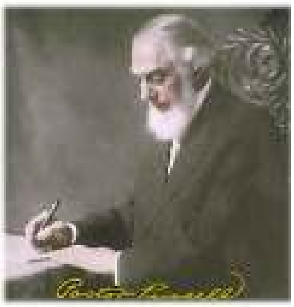

தொகுப்பு 2 தொகுதி 1 ஜனவரி - ஏப்ரல் - 2012

R 5876

எப்படி நாம் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறோம்?

How we are sanctified?

நீங்கள் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக வேண்டுமென்பதே தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது – 1தெசலோனிக்கேயர்4:3

தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு மட்டுமே நமது திறவுகோல் வசனத்திலுள்ள வார்த்தைகளும் அப்போஸ்தலர்களின் எல்லா நிருபங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளது. தம் ஜனங்களைப் பொருத்தமட்டில் அவரது ஊழியத்துக்–காகவும், அவருக்காகவும் உலகிலிருந்து முற்றிலும் பிரிந்திருப்பவர்களாகஇருந்து, பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக வேண்டுமென்பதே தேவசித்தமாகவும், விருப்பமாகவும், அவரது திட்டமாகவும் இருக்கிறது. இன்னார் இன்னார் மட்டுமே பரிசுத்தமாக்கப்படவேண்டும் என்று அவர் தீர்மானித்திருந்தார்என்றுகருதுவது தேவசித்தத்துக்கு எதிரானது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட வகுப்பார் இருப்பார்கள் என்பது அவரது சித்தமாக இருக்கிறது. மேலும் இந்த வகுப்புக்குரியவரா இல்லையா என்பது அழைக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவரது கையிலிருக்கிறது.

தேவன் நிறைவேற்றவேண்டிய மாபெரும் பணி ஒன்று இருக்கிறது. அதன்பொருட்டு, ஒருமிக முக்கியமான அந்த காரணத்துக்காகவே ஒரு வகுப்பாரை தெரிந்தெடுத்துவருகிறார். சபை நிறைவடையும்போது அதன் எண்ணிக்கையில் நாமும் ஒருவராக இருக்கவேண்டுமானால், அந்த அழைப்பின் நிபந்தனைகளுக்கும், தகுதிகளுக்கும் இசைவாக மரணபரியந்தம் நடந்து, நமது அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கிக் கொள்வோம். கர்த்தர் தற்போது ஒரு மிகவும் விசேஷித்த ஸ்தானத்துக்காகவும், ஒரு விசேஷப் பணிக்காகவும் ஒரு பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட வகுப்பாரை பிரித்தெடுத்து, தெரிவுசெய்துவருகிறார். முதலாவதாக அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவோடுகூட ஆயிரம் ஆண்டுகள் இணைந்து, ஆதாமின் காலத்திலிருந்து ஜீவித்த உலகின் அனைத்து மனிதரையும் பாவம் மரணத்திலிருந்து விடுவித்து, ஆதாம் இழந்துபோன பரிபூரண மனித சுபாவத்தை மீண்டும்அடைய மறுசீரமைப்பார். அதன்பிறகு, நித்தியத்துக்கும் உள்ள அவரது வருங்காலப் பணிகளை, அவர்கள் தலையாகிய கிறிஸ்துவோடுகூட இணைந்து ஆளுகை செய்வர். இதன் காரணமாகவே இந்த பரமஅழைப்பு ஒரு பரலோக அழைப்பு என அழைக்கப்படுகிறது.

திறவு வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது தற்கால உலகைத் தொடர்ந்துவருகிற யுகங்களில் உலகின் ஜனங்களைக் குறித்த தேவசித்தத்தை குறித்ததல்ல. மற்றும் தேவதூதர்களைக் குறித்த அவரது சித்தத்தைக் குறித்துமல்ல. அவரது சரீரத்தின் அவயவங்களாகவும், கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக ஆகும்படி அழைக்கப்பட்ட சபையாரைக் குறித்த அவரது சித்தத்தையே இது கூறுகிறது. இந்த யுகத்திற்கு முன்பு, இம்மாபெரும் அழைப்பு ஒருபோதும் அளிக்கப்படவில்லை. அவ்வாறே இந்த யுகம் முடிவடைந்தபிறகு ஒருபோதும் அளிக்கப்படப் போவதுமில்லை. இந்த வகுப்பார் நிறைவடையும் வேளையில், அங்கே கிறிஸ்துவுக்கு ஒரே மணவாட்டியே இருக்கமுடியும். அவர்களுடைய எண்ணிக்கைக்கு கூடுதலாக இனி ஒருபோதும் சேர்க்கப்படப் போவதில்லை. இந்த வகுப்பார் தற்காலத்தில் கிறிஸ்துமூலம் அருளப்படும் தேவகிருபையை கேள்வியுற்றிருந்து, அந்த பந்தயச்சாலையின் பரிசைப் பெறுவதற்கான நிபந்தனைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு நுழைந்திருக்கிறார்கள்.

இம்மாத வெளியீட்டில்

... எப்படி நாம் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறோம்?.................. 1
... புயலின்மத்தியில் சமாதானம்.................................6
... பரிசுத்த பேதுருவும் கொர்னேலியுவும்.....................10
... பிதா உங்களுக்கு இன்னதுதேவை என்றறிவார் 16

லவோதிக்கேயன் டைம்ஸ் ஆப் லவோதிக்கேயா. தேவனுடைய வார்த்தையின் ஐசுவரியங்களை. லவோதிக்கேய தூதனின் படைப்பான ரீ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கம் வாயிலாக புரிந்து கொள்ளத்தூண்டுவதில் சகோதரர்களுக்கான ஊழியமாக வெளியிடப்படுகிறது. தொடர்புக்கு. தமிழ்நாடு வேத மாணவர்கள். 77/1 மருதக்குட்டி வீதி, சாஸ்திரி மெயின் ரோடு. ரத்தினபுரி. கோயமுத்தூர் - 27.

நமது திறவு வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் நடைமுறைபாணியில் பேசும்போது, நாம் தேவனால் அழைக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களாக இங்கு இருக்கிறோம் என்கிறார். இப்பொழுது தேவன் என்ன ஒரே காரியத்தை நாம் செய்யவேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறார் ? நாம் ஏழாம் நாளை அனுசரிக்கவேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறாரா ? இறைச்சி உண்பதிலிருந்து விலகியிருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறாரா ? சில குறிப்பிட்ட தனிச்சிறப்புப் பண்புகளை நாம் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறாரா ? அவ்வாறு எதையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. நாம் பரிசுத்தராகவேண்டுமென்பதே தேவனுடைய சித்தமாயுள்ளது. பரிசுத்தமாகுதல் மற்றும் தத்தம் செய்தல்(அர்ப்பணிப்பு) ஆகிய இரு வார்த்தைகளை சில சமயங்களில் ஒன்றுக்கு பதிலாக மற்றொன்று உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வந்தாலும், இவை இரண்டிற்குமிடையே துல்லியமான வேறுபாடுகளுண்டு. தத்தம் செய்தல் (consecrate)என்பது ஒப்புக்கொடுத்தலைக் குறிப்பிடுகிறது. தத்தம் செய்தல் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்தில், தீர்மானமாக எடுக்கும் ஒரு படி(step). நமது சித்தத்தையும் நம்மிடமுள்ள அனைத்தையும் தேவனுக்கென்று பணிவாக சமர்ப்பித்தல் ஆகும். யார் தன் சித்தத்தையும், தன்னுடையது அனைத்தையும் தீர்மானமாக கீழ்ப்படுத்தாதிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஒருபோதும் உண்மையான அர்ப்பணிப்பு செய்யவில்லை. முழுநேரக் கிறிஸ்தவர்களாகிய தேவபிள்ளைகளுக்கு தங்களை எண்பிக்க இதைக்காட்டிலும் வேறு எந்தப் படியும் கூடுதலாக தேவைப்படாது என்று நாம் நம்புகிறோம். மேலும், மற்றவர்களிடத்தில் தங்களை அதிகப்படியாக வெளிப்படுத்தும் அவசியமுமில்லை. பரிசுத்தமாகுதல் என்ற வார்த்தை, தீர்மானமானதும் முழுமையுமான பிரதிஷ்டை– ஆரம்பத்தில் மட்டுமல்ல, மாறாக, குணாதிசயத்தில் முற்றிலும் மறுரூபமடைந்த நிலையையும், ராஜ்யத்துக்கு தங்களை ஆயத்தப்படுத்தும் முழு வழிமுறையையும் குறிக்கும். குணாதிசயம் முழுமையாக வளர்ச்சியடைந்து, முதிர்ச்சியடையும்வரை கிறிஸ்தவனுடைய வாழ்க்கை முழுவதும் இந்த மேம்பாடு தொடர்கிறது. மேலும் அவ்வாறு முதிர்ச்சியடைந்தபிறகு அதனை மரணபரியந்தம் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பரலோகப் பந்தயத்தில் எப்படி நுழைவது ?

ஒருவன் கிறிஸ்துவின் பின்னடியாராக மாறுவதற்கு ஆரம்பகட்டமாக, முழுமையான அர்ப்பணிப்பு அத்தியாவசியமானது என்பதை முழுநேர கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர் காண்பதில்லை. நாம் அநேக ஜனங்களோடு உரையாடும்போது, அநேக வருடங்களாக அவர்கள் தேவபிள்ளைகளாகும்படி முயற்சித்துவருவதாகவும், அதற்காக தேவசித்தத்தை செய்யத் தேடுவதாகவும், பரிசுத்த ஜீவியம் ஜீவிக்கவும் பிரயாசைப்பட்டுவருவதாக எங்களிடம் கூறுகிறார்கள். “நீங்கள் சரியாகத் துவங்கினீர்களா ? நீங்கள் இந்த கிறிஸ்துவ பந்தய சாலையில் வெளிப்புறமாக ஓட முயற்சிக்கிறீர்களா ? அல்லது உட்புறமாக ஓட முயற்சிக்கிறீர்களா ?” என்றே அவர்களிடத்தில் நாம் எப்பொழுதும் மையப்படுத்தி காண்பிக்கிறோம். பின்பு அவர்கள் நாம் என்ன அர்த்தத்தில் பேசுகிறோம் என்று நம்மிடம் கேட்பார்கள். விஷயம் என்னவெனில், இது ஒரு ஓட்டப்பந்தய சாலைக்கு ஒப்பாக உள்ளது என்று அவர்களுக்கு கூறுவோம். எங்கு ஒரு நிச்சயமான பரிசு கொடுக்கப்படுகிறதோ, அங்கு அதற்கேற்ற தீர்மானமான விதிகளும், ஒழுங்குமுறைகளும் இருக்கும். இந்த பந்தய சாலையில் ஓடுபவர் முறையான வழியில் நுழையவேண்டும். ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டு கையொப்பமிடவேண்டும். எல்லா நிபந்தனைகளையும் அந்த மனிதன் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதன்பிறகே அவர் போட்டியிடுபவராக நுழையவும், வடிவமைக்கப்பட்ட பாதையில் இலக்கைநோக்கி ஓடவும் முடியும்.

இனி, மற்றொருவர் , இந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தத் தவறி, நியமிக்கப்பட்ட வழிமுறைப்படி பந்தயச்சாலைக்குள் நுழையாதிருப்பின், பந்தய பாதையில் ஓடாமல் வெளிப்புறத்திலேயே சுற்றிச்சுற்றி ஓடுபவராக இருப்பார். இவர் உட்புறமாக ஓடுபவர்களைக் காட்டிலும் ஒருவேளை வேகமாகவும் சிறப்பாகவும் ஓடினாலும், அந்த ஓட்டப்பதையில் ஓடும் எவரையும் என்னால் ஜெயிக்க முடியும் என்று பெருமிதங்கொண்டு கூறினாலும், இவரால் பந்தயத்தின் பரிசை அடையமுடியுமா ? நிச்சயமாக முடியாது. அவர் தன்னில்தானே திருப்தியடைந்து கொள்ளமுடியும். அல்லது தன் உழைப்பையும் ஆற்றலையும் வீணடிக்கமட்டுமே முடியும். நிஜமான பந்தய ஓட்டம் அந்த குறிப்பிட்ட பாதையில் நடந்தது. நியமிக்கப்பட்ட அந்த நிபந்தனைகளை அவர் சந்திப்பதில் தோல்வியுற்றதால், பந்தயப் பரிசைப் பெறுவதைப் பொறுத்தமட்டில் அவரது ஓட்டம் முழுவதும் வீணாக முடியும். அவ்வாறே கிறிஸ்தவ ஜீவியம் ஜீவிக்க முயற்சிசெய்யும்ஒருவர், கிறிஸ்துவின் சீஷனாகும் பொருட்டும், பிதாவினால் அவரது பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவும் வேண்டுமானால் முதலாவதாக அதற்குத் தேவையான நிபந்தனைகளையும் விதிகளையும் கற்று, அதை சந்திக்கவேண்டும்.

கிறிஸ்தவர்களாக தங்களை அழைத்துக் கொள்ளும் அநேகர் செய்யும் தவறு இதுவே என நாம் நம்புகிறோம். நம்மிடத்தில் பேசுபவர்கள் நல்ல நோக்கங்களை வெளிப்படுத்தும்போது, நாம் மையப்படுத்துவது என்னவெனில், “தேவனிடத்தில் நீங்கள் முழு பிரதிஷ்டை செய்துகொண்டீர்களா”

என்பதேயாகும். இவ்வகையான அனுபவத்தை சமீபத்தில் அடைந்திருந்தோம். ஒரு நற்குணசாலியான மனிதன் இருமுறை எங்களை சந்தித்தார். இரண்டாம் முறை அவர் சந்தித்தபோது, நாங்கள் அவரிடத்தில் கூறினோம் – “நீங்கள் இதற்குமுன்பு இங்குவந்தபோது நாங்கள் உங்களிடம் என்ன கூறினோம் என்று ஞாபகமிருக்கிறதா ?” என்றதற்கு அவர் பதிலுரையாக, “நான் அதற்காக ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தேன்” என்றார். அதற்கு நாங்கள், “நீங்கள் ஜெபிப்பதற்கு எந்த உரிமையும் பெற்றிருக்கவில்லை” என்றோம் – அதாவது, அவருக்கென பிதாவினிடத்தில் பரிந்துபேசுபவர் இல்லாதவரைக்கும், அவரால் முறையாக ஜெபிக்கமுடியாது என்றோம். ஏனெனில் பிதா, பாவிகளுக்கு செவிசாய்ப்பதில்லை. மேலும் நாங்கள் கூறியது : “நீங்கள் உங்கள் சித்தத்தை தேவனுக்கென்று முழு தத்தம் செய்யும்வரை உங்களால் ஜெபிக்கமுடியாது” என்றோம். பரிந்துபேசுபவர் மூலமாகவே அனைவரும் பிதாவை அடையமுடியும். “என்னாலேயன்றி ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்”. திட்டமான ஒரு வழி அங்கே உண்டு. அதாவது, நீங்கள் உங்கள் வழியே செல்லவும், நான் என் வழியே செல்லுதலுமாகிய வழியாக அவ்வழி இல்லை. சீஷத்துவத்தின் எல்லா நிபந்தனைகளையும் கர்த்தர் தாமே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். “ஒருவன் என் சீஷனாயிருக்க விரும்பினால், தன்னையே வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்” என்று கர்த்தராகிய இயேசு கூறினார். நம்மை வெறுக்கின்ற படியை எடுக்காதவரைக்கும், கர்த்தருக்கென்று ஒப்புக் கொடுக்காதவரைக்கும், நாம் ஆலயங்களுக்கு போகுதல் போன்ற பலவகைப்பட்ட காரியங்களை செய்யலாம்.ஆனாலும் கிறிஸ்தவர்களாக ஆகமுடியாது. நமது மீட்பராக இயேசுகிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டு, கிறிஸ்து மூலமாக தேவனிடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யும் வரைக்கும் நாம் கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல.

பரிசுத்தமாகுதல் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது :

வேத வாக்கியமொன்றில் நாம் வாசிக்கிறோம் : “உங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துங்கள், நான் உங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துவேன்”. இதன்பொருள் என்னவெனில், தேவனுக்குரியவர்களாக உங்களை நிலைநிறுத்துங்கள். அப்பொழுது அவர் உங்களை நிலைநிறுத்துவார். இந்தப் பணியில் நமது பங்கும் உள்ளது, தேவனுடைய பங்கும் உள்ளது. நாம் முழு பிரதிஷ்டை செய்வோமானால், தேவன் நம்மை பிரதிஷ்டை செய்வார். தமக்கென்று நம்மை அவர் ஏற்றுக்கொண்டு நிலை நிறுத்துவார். அவரது பரிசுத்தஆவியைக் கொண்டு ஜெனிப்பிக்குதலின் மூலம் இவ்வாறு நம்மை ஏற்றுக்கொண்டதற்கான அடையாளத்தை கொடுத்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்டவர்கள் தாங்கள் புதிய சிந்தையை, புதிய குணாதிசயத்தை , ஒரு புதிய இருதயத்தை பெற்றிருப்பதை வெகுவிரைவில் புரிந்துகொள்ளத் துவங்குவார்கள். இந்த வகுப்பாரைக் குறித்தே பவுல் அப்போஸ்தலன் நமது திறவுவசனத்தில் பேசுகிறார், “நீங்கள் பரிசுத்தராகவேண்டும் என்பதே உங்களைக்குறித்த தேவசித்தம்”. அவருக்கென்று நீங்கள் உங்களையே பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறீர்கள். அவரும் உங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, பிரதிஷ்டைசெய்து, அவரது ஊழியத்துக்கென நிலைநிறுத்தியிருக்கிறார்.

நாம் பிதாவினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பது, பரிசுத்தமாகுதலின் பணியில் துவக்கநிலை மாத்திரமே. இந்தப்பணி நம்மில் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து, பூரணப்படவேண்டும் என்பதும் அவரது சித்தமாயிருக்கிறது. இந்த பரிசுத்தமாகுதலின்பணியில் கர்த்தருக்கென்று நமது சிந்தைகள், நமது கைகள், நமது கால்கள், நமது கண்கள், நமது நாவுகள்– நம்மிடமுள்ள அனைத்தும் முழுமையாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு, பாதிப்புக்குள்ளாகவேண்டும். இப்படிப்பட்ட சித்தத்தையே நாம் ஆரம்பத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தோம், இந்த சித்தம் நம் அழிவுக்குரிய சரீரத்தினால் செய்யும் ஊழியத்தை உள்ளடக்கியது ஆகும்.

இந்த சரீரம் தனக்கென சுபாவப்போக்கை உடையது. இந்த மாம்ச சுபாவத்தின்படியான சித்தத்தை விட்டுவிடுவது என்பது, அந்த நபர் தன் ஒவ்வொரு சிந்தனை, சொல், செயல் ஆகிய அனைத்தையும் தேவசித்தத்துக்கு கீழ்ப்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. அந்த சித்தம் பரிசுத்தமாக்கப் படவேண்டியது ஒரு காரியம், இந்த பரிசுத்தமாகுதலின் சித்தத்தின்கீழ், நம் சிந்தையையும் சரீரத்தையும் இயங்கச்செய்வது மற்றொரு காரியமாக இருக்கிறது. அந்த சித்தம் நமக்குள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் எப்படி நிறைவேற்றப்போகிறோம் என்பதே பிரச்சனை. நமது சித்தம் இந்த பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட நிலைமையில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது மட்டுமல்ல, நம்மைக்குறித்த கர்த்தருடைய சித்தத்தை பரந்த மனப்பான்மையில் காணவும், ஆச்சரியங்கொள்ளவும் நமது இருதயத்தை விசாலப்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறாக பலிசெலுத்தும் ஆவியை அதிகதிகமாக பெறமுடியும்.

சத்தியத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் :–

இந்த பரிசுத்தமாகுதலின் பணியில், என்ன வல்லமைகளும், என்ன ஆவிக்குரிய சக்திகளும் நமக்கு உதவுகின்றன ? தம் மரணத்துக்கு முன்பு நம் கர்த்தராகிய இயேசு தமது பிதாவிடம் வேண்டின கடைசி ஜெபத்தில், “உமது சத்தியத்தினால் இவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கும், உமது வசனமே சத்தியம் என்றார்” (யோவா 17:17). இங்கு பரிசுத்தமாகுதலின் பணி எப்படி தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும் என்ற திறவுகோலை

நமக்கு அவர் கொடுத்திருக்கிறார். தேவனுக்கென்று தன்னை பிரதிஷ்டை செய்த ஒருவர் ஆரம்பத்திலேயே தன்னைப்பற்றியும் அல்லது பாவத்தைக் குறித்தும் முழு அறிவைப் பெற்றிருப்பதில்லை. துவக்கத்தில் அவர் ஒரு குழந்தையாகவே இருக்கிறார். ஆனால் வெளியாக்கப்படும் சத்திய செய்திகள்மூலம் வார்த்தையின் வல்லமையின் உதவியால் முன்னோக்கி நடக்கிறார்.எப்படி இந்த செய்தி பரிசுத்தப்படுத்துகிறது ? தேவனே இவ்வாறு நமக்குள் கிரியைசெய்து, அவரது தயவுள்ள விருப்பத்தையும் செய்கையையும் நம்மில் உண்டாக்குகிறார் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் விடையளிக்கிறார். மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களை அவரது வார்த்தையின் மூலம் நமக்குத் தருகிறார். ஆலோசனையும் புத்திமதியும் அவர் அளிக்கிறார். இவைகள் நம் இருதயத்தில் நுழைந்து, பரிசுத்த ஆவியை உமிழ்வதன்மூலம் நமக்குள் உத்வேகத்தை உண்டுபண்ணி, சமாதானம், நீதி மற்றும் பரிசுத்தத்துக்குரிய விலையேறப்பெற்ற கனிகளை உற்பத்தி செய்யும்படி ஏவப்படுகிறோம்.

நம் குரு நடந்ததுபோலவே குறுகலான வழியில் விசுவாசத்துடன் நடந்து, நம் தேவனைப் பிரியப்படுத்தி, மகா மேன்மையாகிய மாபெரும் வெகுமதியை அடைவோம். கிறிஸ்துவோடுகூட உடன் சுதந்திரருமாவோம் என்று உணர்கிறோம்.

“இயேசுகிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுந்ததினாலே,
அழியாததும் மாசற்றதும் வாடாததுமாகிய
சுதந்தரத்திற்கேதுவாக, ஜீவனுள்ள நம்பிக்கை உண்டாகும்படி,
தமது மிகுந்த இரக்கத்தின்படியே நம்மை மறுபடியும்
ஜெநிப்பித்தார். கடைசிக்காலத்திலே வெளிப்பட
ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிற இரட்சிப்புக்கேதுவாக
விசுவாசத்தைக்கொண்டு தேவனுடைய பலத்தினாலே
காக்கப்பட்டிருக்கிற உங்களுக்கு அந்தச் சுதந்திரம்
பரலோகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது” –1பேதுரு 1:4,5

இந்த பரிசுத்தமாகுதலின் செயல்பாட்டில் சத்தியவசனம் மிக அத்தியாவசியமானது என்று நாம் காண்கிறோம். வேதாகமத்தை வாசிப்பதன் மூலமாகவோ, சங்கீதங்களின் மூலமாகவோ அல்லது வேதாகம விளக்கவுரைகளின் மூலமாகவோ இந்த சத்தியத்தை பெற்றுக்கொள்கிறோம். தேவ வசனம் நம் இருதயத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்போதெல்லாம், பரிசுத்தஆவியை நமக்கும் ஓரளவாவது அதிகரித்து, பரிசுத்தமாகுதலின் பணியை நடப்பிக்கிறது.

பரிசுத்தமாகுதலின் வழிமுறை :–

நாம் எப்படி பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறோம் என்று மற்றொரு வசனம் நமக்கு கூறுகிறது. தேவ சித்தத்தின்மூலம், “இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சரீரம் ஒரே தரம் பலியிடப்பட்டதினாலே, அந்தச் சித்தத்தின்படி நாம் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்” – எபி 10:10.

நாம் ஆரம்பத்தில் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை, மாறாக, நாமும் மற்றவர்களைப்போல் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாயிருந்தோம்” என்பதே இங்கு அப்போஸ்தலரின் கருத்தாக உள்ளது. நம்மை நாமே பரிசுத்தப்படுத்த நம்மால் கூடாது. இயேசுகிறிஸ்துவின் சரீரத்தை பலியிட்டதும், அவரது களங்கமற்ற ஜீவியம் நமக்காக பலியிடப்பட்டதுமே நாம் தேவனுடைய பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட பிள்ளையாவதற்கு அடிப்படையாய் அமைந்தது. நாம் செய்துகொண்ட பிரதிஷ்டை நம்மை தேவனுடைய பிள்ளைகளாக்கவில்லை, இதற்கு, முதலாவதாக, இயேசுகிறிஸ்துவின் பலி நிறைவேற்றப்படவேண்டியிருந்தது. அவரது பலியே வழியைத் திறந்தது, அவரது புண்ணியம் நம்மை சுத்திகரித்து, யேகோவாவினால் அங்கீகரிக்கும்படி செய்தது. “ஆவியின் பரிசுத்தமாக்குதலினால்” நாம் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம் என்று மீண்டும் நாம் வாசிக்கிறோம்(1பேதுரு1:2).

ஞானஸ்நானத்தில் நம்மை ஒப்புக் கொடுக்கும் போது நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுகிறோம். இவ்வாறு அங்கீகரிக்கப்படுதலும், ஜெனிப்பிக்கப்படுதலும் நம்மை தனியே வேறுபடுத்தி காண்பிப்பதோடு, அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட சரீரத்தில் நம்மையும் சேர்த்துக்கொள்கிறது. சத்திய ஆவியானது நமக்கு ஊக்கமூட்டி, பரலோக வழியில் வழிநடத்திச்செல்கிறது. அது முதலாவதாக, நாம் பாவிகள் நமக்கு இரட்சகர் தேவை என்று புரிந்துகொள்ளச்செய்தது. அடுத்ததாக, எப்படி தேவனுக்கென்று நம்மை ஒப்புக்கொடுப்பது என்று காண்பித்தது. இவ்வாறு சத்தியஆவி காண்பித்தபடி நாம் நடந்து, தேவபிள்ளைகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டோம். பின்பு இந்த ஆவி நம்மை படிப்படியாக கிறிஸ்துவின் பூரண வளர்ச்சிக்குள் வழிநடத்துகிறது. இவ்வாறு வசனத்தின் மூலமாக, சத்தியஆவி, பரிசுத்தமாகுதலின் முழுமையை நோக்கி கொண்டுசெல்கிறது.

நாம் “உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தால் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறோம்” என்று(எபி10:29) நமக்கு கூறப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறு இது நிறைவேறுகிறது ? தேவன் திருச்சபையுடன் மாபெரும் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இந்த உடன்படிக்கை, முதலாவது, இந்த சபைக்கு தலையாக இருப்பவருடன் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன்பிறகு, அவரது சரீரமாக உருவாகக்கூடியவர்களோடு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அது ஒரு பலியினாலான உடன்படிக்கை. யேகோவாதேவன் சங்கீதக்காரன் மூலமாக தீர்க்கதரிசனமாகக்கூறினார் :

“பலியினால் என்னோடே உடன்படிக்கை பண்ணின பரிசுத்தவான்களை(பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்கள், தூய்மையான என்னுடையவர்கள்) என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள் என்பார்”(சங்50:5). இந்த வழியில் இவ்வகுப்பிற்குள் வருபவர்கள், இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டு, ஒன்றுகூட்டப்படுபவர்கள், யேகோவா தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தினாலன்றி, இவ்வகுப்பிற்குள் ஒருவரும் உள்ளே பிரவேசிக்கமுடியாது.

நம் கர்த்தராகிய இயேசு ஞானஸ்நானத்தில் தம்மையே பிரதிஷ்டைசெய்து, பிதாவுடன் உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசித்தார். இந்த உடன்படிக்கையானது நிறைவேற்றப்பட்டு, அவரது கல்வாரி மரணத்தில் முடிவுற்றது. அங்கே அவரது இரத்தம் சிந்தப்பட்டு, பலியாக்கப்பட்ட அவரது ஜீவியம் முடிவுற்றது. அவரது உடன்படிக்கையை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேறு எந்த வழியும் இல்லை. தம் சொந்த மகிமைக்குள் பிரவேசிக்கவும், அதோடுகூட இவ்வுலகின் இரட்சகராகவும், இவை அனைத்தையும் செய்வது அவசியமாயிற்று. அவரது சரீர அங்கங்களாகியிருக்கிற நாமும் இதே உடன்படிக்கையை பிதாவோடு செய்யவேண்டும். அவரது உபத்திரவம் மற்றும் மரணத்தின் பாத்திரத்தில் நாம் பானம்பண்ணவேண்டும். அவர் தம்மை கொடுத்ததுபோல், நாமும் நமது ஜீவியத்தை அர்ப்பணிக்கவேண்டும்.நம் இரத்தம் சிந்தப்பட வேண்டும். நமது மனித ஜீவியம் அவரோடுகூட பலியாகவேண்டும். கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் நம்மேல் பொருந்தப் பண்ணினதாலேயே நாம் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டோம். மாறாக, நமது இரத்தத்தில் எந்த வல்லமையும் இல்லை. ஆனால் அவரது புண்ணியம் நம்மீது பொழியப்பட்டதினால் அவரது சரீர அங்கங்களாகிய நாம், அவரது பலியில் பங்குபெறுகிறோம். நமது மரணமும் அவரைப்போலவே தியாகபலியின் மரணமாக, நமது இரத்தம் அவரது இரத்தமாக எண்ணப்படும். இவ்வாறு பலியின் உடன்படிக்கைக்குரிய இரத்தமாகிய புதிய உடன்படிக்கையை முத்திரைபோடுகின்ற இரத்தத்தில், உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தில் பங்குபெற்று, நாம் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறோம். நம் கர்த்தர் நிறைவேற்றி முடித்ததுபோலவே நமது ஜீவியத்தை இவ்வாறு பலியாக்குவது, ஒரு படிப்படியான செயல்பாடாகும். பரிசுத்தமாகுதலின் பணியே அந்தப் பணியாக இருந்து, மரணத்தில் முடிவடையும்வரை வளர்ச்சியடைகிறது.

ஆகவே நாம் சத்தியத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறோம். இது பரிசுத்தஆவியின் மூலம் நம்மிடத்தில் ஒளிருகிறதுஎன்பது உண்மையே. இயேசுவின் சரீரம் பலிசெலுத்தப்பட்டு, இந்த பரிசுத்தமாகுதலின் வழி திறக்கப்பட்டது. மேலும் இந்த உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தில் பங்குபெறும் தகுதியை நம் பலியின் உடன்படிக்கை நமக்குத்தந்தது. மரணபரியந்தம், முழுமையாக நாம் பரிசுத்தமாகுதலை இது பொருள்படுத்துகிறது. கிறிஸ்துவின் பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணாதவர்கள் எவர்களோ, அவரது பலியின் மரணத்தில் பங்கேற்காத அவர்களுக்கு, இராஜ்யத்திலும் பங்கில்லை. பரலோகத்திலிருந்து இறங்கிவந்த அப்பத்தை புசிப்பதில் உலக ஜனங்களுக்கு பங்குண்டு. ஆனால் கிறிஸ்துவின் பலிசெலுத்தப்பட்ட சரீரத்தில் அங்கமாகப் போகிறவர்கள், அவரது இரத்தத்திலும் பானம்பண்ண வேண்டியதும், அவரது மரணத்தில் அவரோடுகூட பங்கேற்பதும் அவசியமாயிற்று. நாம் அவரது உயிர்த்தெழுதலில், முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்குகொள்ளும்படியாக, அவரது மரணத்தில் அவருக்கொப்பாக இருப்பதும் அவசியமானது. பாத்திரத்தில் பானம்பண்ணுவதில் உலகத்தாருக்குப் பங்கில்லை. உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தைக்கொண்டு எவ்வாறு திருச்சபை பரிசுத்தமாக்கப்பட்டதோ, அவ்வாறே முழு உலகத்திற்கும் புதிய உடன்படிக்கையை முத்திரை போடவேண்டும். பலிசெலுத்தப்படுதல் இன்னும் பூர்த்தியடையாததால் முத்திரைபோடுதல் இன்னும் முடிவுறவில்லை. விரைவில் ஸ்தாபிக்கப்படவிருக்கும் புதிய உடன்படிக்கைக்கு நிழலாக நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை உள்ளது. நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை நிழலான காளை மற்றும் ஆட்டின் இரத்தத்தினால் முத்திரையிடப்பட்டது. அவ்வாறே புதிய உடன்படிக்கையானது மேன்மையான பலிகளின் இரத்தத்தால் முத்திரையிடப்படவேண்டும்.

இரத்தம் தெளிக்கப்படுதலின் நிழலும் நிஜமும்

வெள்ளாடு வகுப்பாருக்கு இது ஒரு தகுதியை எதிர்பாராமல் தரும் தேவ ஈவு. நிழலில், நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை ஸ்தாபிக்கப்படும்போது, மோசே காளை மற்றும் வெள்ளாட்டு இரத்தத்தினை எடுத்து, முதலாவது நியாயப்பிரமாண புஸ்தகத்தின்மேல் தெளித்தார். இவ்வாறு தேவ நீதிநியாயத்தை நிழலாக திருப்திசெய்தபிறகு, எல்லா ஜனங்கள்மேலும் தெளிக்கப்பட்டது. இதற்கு நிஜமாக, காளை மற்றும் வெள்ளாட்டின் இரத்தம் முதலாவது, நியாயப் பிரமாணத்தின்மேல் தெளிக்கப்பட்டு, முழு உலகத்திற்காகவும் நீதி நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன்பிறகு, இரத்தம் ஆதாமுக்குள் மரித்த உலகின் எல்லா ஜனங்கள்மேலும் தெளிக்கப்பட்டது. மீட்கும்பொருளின் பலியினாலும், அதன் நன்மைகளை பொருந்தச்செய்வதன் மூலமாகவும், வரவிருக்கும் யுகத்தில் உலகம் படிப்படியாக அடையப்போகிற திரும்பக் கொடுத்தலையே இது குறிப்பிடுகிறது. தலையும் சரீரமுமாயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவின் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் இது நிறைவேற்றப்படும்.

நிஜத்தில் ஒரு காளை மற்றும் ஒரு வெள்ளாடு பலியிடப்பட்டிருக்க, நிழலில் ஏன் அநேகக் காளைகள் மற்றும் வெள்ளாடுகள் பலிசெலுத்தப்பட்டன? என்று சிலர் கேட்கக்கூடும். ஏன் இந்த வித்தியாசம் நிகழ்ந்தது? ஒரு வித்தியாசமும் அங்கு நிகழவில்லை என்று நாம் பதிலளிக்கிறோம். நிழல் காளை மற்றும் வெள்ளாட்டின் பிரதி(duplicate) மட்டுமே இடம்பெற்றது. ஏன் அவ்வாறு நடந்தது? இஸ்ரயேலர் எல்லார்மீதும் தெளிக்கப்படுவதற்கு ஒரு காளை மற்றும் ஒரு வெள்ளாட்டின் இரத்தத்தைக் காட்டிலும் கூடுதலான இரத்தம் தேவைப்பட்டதன் நிமித்தமாகவே இவ்வாறு செய்யப்பட்டது. ஆனால் கருத்தில் எவ்வித மாற்றமுமில்லை. இது நிஜமாக உள்ள ஒரு காளை மற்றும் ஒரு வெள்ளாட்டின் பணியையே அடையாளமாகக் காட்டுகிறது. கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, கர்த்தருடைய வெள்ளாட்டு வகுப்பாராக இருப்பதற்கான மாபெரும் பாக்கியம் இதுவாகும். இவர்கள் தற்காலத்தில் அவரோடு பாடுகளில் பங்கடைவதன்மூலம், நித்திய யுகங்கள் முழுவதும் மகிமையில் அவரோடுகூட ஆளுகை செய்வார்கள். நாம் இந்த மகிமையான அழைப்பை விசுவாசத்தோடு மரணபரியந்தம் நிறைவேற்றி, தேவனிடத்தில் இந்த மகா மேன்மையான அழைப்பை நிரூபித்துக் காட்டுவோமாக!